

TALK OF THE CITY

Από τον ο Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΑΣΧΟΣ ΜΑΝΔΡΑΒΕΛΗΣ

Μέτωπο προκοπής

Είναι πολλοί στο ΠΑΣΟΚ που ζουν στη δεκαετία του '80. Όχι μόνο διότι τότε είχαν μεγαλεία, τα μόνα που μπορούν να περιφέρουν, αλλά διότι την προ τρι-ακονταετίας πολιτική ανάλυση έμα-θαν και μ' αυτήν πορεύονται μέχρις εσχάτων. Επομένως βλέπουν τη βα-σική διαιρετική τομή σήμερα στην κοινωνία μεταξύ Δεξιάς και Αριστε-ράς κι ελπίζουν ότι θα πολεμάνε τις νύχτες στα κάστρα με την ομορφού-λα (της νιότης τους) αγκαλιά.

Το πρόβλημα είναι πως, ακόμη και αν παρέμενε μέχρι σήμερα κυρίαρ-χη αυτή η διαιρετική τομή, καλόν είναι όσοι θεωρούν τον εαυτό τους αριστερό να την υποβαθμίσουν. Κι αυτό διότι μετά το χουνέρι που κάνει στον τόπο η κυβερνώσα Αρι-στερά, δεν υπάρχει Αριστερά που θα τη βγάλει καθαρή από τη μήνιν όλων εκείνων των πολιτών που δι-αψεύσθηκαν. Μετά τη λαίλαπα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, η Αριστερά, κάθε έκ-φανση της Αριστεράς, θα είναι σαν

τη Δεξιά της μεταπολίτευσης. Ντρο-πιασμένη...

Αδίκως; Βεβαίως• όσο άδικη ήταν για την πληθυντική Δεξιά και η με-ταπολίτευση. Μην ξεχνάμε ότι όλοι σχεδόν οι δεξιοί πολιτικοί ήταν ενάντια στη δικτατορία. Οι μόνες εφημερίδες που έκλεισαν την 21η Απριλίου 1967, ως έμπρακτη δια-μαρτυρία στη χούντα των Συνταγ-ματάρχων, ήταν οι δεξιές «Καθημε-ρινή» και «Μεσημβρινή». Κι όμως! Η Δεξιά σε όλες τις εκφάνσεις της «έφταιγε και για τη χούντα».

Βεβαίως η διαιρετική τομή Δεξιάς - Αριστερά υπάρχει και θα υπάρχει στις κοινωνίες, μόνο που στην Ελ-λάδα μετά την εννιάχρονη ύφεση και τη λαίλαπα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ θα πα-ραμείνει δευτερεύουσα τα επόμενα τουλάχιστον δέκα χρόνια, μέχρι την ώρα δηλαδή που θα ξαναυπάρξει πλεόνασμα για να μοιραστεί. Με τα ελλείμματα που συνεχίζει να παρά-γει η χώρα, η μόνη διαιρετική τομή είναι μεταξύ ψευτών και εμφρόνων.

Συνεπώς αυτό που προέχει σήμερα είναι να σταματήσει η καταστροφή που έχει προκαλέσει ο λαϊκισμός στη χώρα, να ξαναμπει η οικονομία σε τροχιά και να προκόψει ο τόπος και οι άνθρωποί του.

Γι' αυτό και η διαιρετική τομή τα επό-μενα χρόνια θα είναι μεταξύ εκεί-νων που θα βγάλουν τη χώρα από την κρίση, θα βάλουν δηλαδή πλά-τη στην ανάταξη του τόπου, κι εκεί-νων που την εμποδίζουν. Μεταξύ πραγματιστών και αιθεροβαμόνων. Μεταξύ όσων θέλουν να μπει τάξη και των άλλων που ισχυρίζονται ότι ένας άλλος τόπος (ένθα απέδρα πάσα οδύνη, κόπος και στεναγμός) είναι εφικτός. Μεταξύ εκσυγχρονη-στών (υπό την ευρεία έννοια) και λαϊκιστών. Αν σταματήσει η κατρα-κύλα, αναταχθεί η οικονομία, δημι-ουργηθούν πλεονάσματα, μπορούμε να τσακωθούμε για τον διαμοιρασμό τους, δηλαδή να δημιουργηθεί και πάλι η διαιρετική τομή Αριστεράς - Δεξιάς. Οποιος μιλάει για αριστερές

λύσεις στη φτώχεια είναι αφελής ή είναι μπαταχτοής. Οι πρώτοι έφυ-γαν, οι δεύτεροι κυβερνάνε...

Όλα δείχνουν ότι απαιτείται να δη-μιουργηθεί ένα μέτωπο προκοπής για να ξεκολλήσει η χώρα από την κρίση. Να κάνουμε επιτέλους την επανάσταση του αυτονόπτου, να αρχίσουν να λειτουργούν οι θε-σμοί, να πάρει μπρος η οικονομία, να ξαναγίνουμε έστω στοιχειωδώς ευρωπαϊκή χώρα κι όχι περίγελως της οικουμένης με Greek Statistics, «Frozen Wars», «εκμετάλλευση υδα-τανθράκων στο Αιγαίο» και άλλα τερπνά αλλά εξόχως ζημιογόνα για τη χώρα.

Αφού πετύχουμε μια στοιχειώδη κανονικότητα και δεν θα μπορούν κάποια καλόπαιδα να καίνε, ανενό-χλητα, τρόλεϊ στο κέντρο της Αθή-νας, τότε μπορούμε να συζητήσουμε κι όλα τ' άλλα. Και για το προτσές της Ιστορίας και για τον ιστορικό ρόλο της Κεντροαριστεράς στην Ελλάδα. Κάθε πράγμα στον καιρό του...

ΑΥΓΗ Καρτερός Θανάσης

Το τελευταίο οδόφραγμα

Το σχεδόν επίσημο μέτωπο του Στουρνάρα με τη Ν.Δ., που έγινε φανερό μετά την τελευταία συνάντησή τους, δεν αφήνει κανένα περιθώριο για αυταπάτες. Πρόκειται για ένα μέτωπο εχθρικό στην κυβέρνηση και φιλικό στους ακραίους δανειστές. Με το κοινό του πρόγραμμα -να κλείσει γρήγορα και με όποιο κοινωνικό κόστος η αξι-ολόγηση- γίνεται ο εσωτερικός βραχίονας του εκβιασμού της πρώτης από τους δεύ-τερους. Τη στραγγαλίζει τραπεζικά, οικονομικά, πολιτικά, και την πιέζει να αφήσει τις... ιδεοληψίες και να υποκύψει σε μια συμφωνία που θα παρατείνει το καθεστώς της επιτροπείας, θα αφήνει ανοιχτό παράθυρο στην ύφεση, και θα διευκολύνει τους λαϊκιστές της άκρας Δεξιάς να παριστάνουν τους φίλους του λαού, καταγγέλλοντας την αριστερή αποτυχία.

Αυτό -η αριστερή αποτυχία- είναι εκ των ων ουκ άνευ, όχι μόνο για να επανέλθουν στα πράγματα αλλά και για να μπορέσουν να επιβάλουν σαρωτικές νεοφιλελεύθερες μεταρρυθμίσεις, με πρόσχημα ότι παρέλαβαν καμένη γη. Με πιο απλά λόγια, να τε-λειώσουν τη δουλειά, για την οποία ξεκίνησαν όλα πριν από επτά χρόνια. Να βγά-λουν από τη μέση το εμπόδιο της Αριστεράς και να μπορέσουν να παίξουν μπάλα μό-νοι τους για τόσο διάστημα, όσο τους χρειάζεται να μας κάνουν πεδίο εφαρμογής των συνταγών του Φρίντμαν. Λίθος επί λίθου δεν θα μείνει, με τον ΣΥΡΙΖΑ εξουθενω-μένο, τη λοιπή Αριστερά στον κόσμο της, την κοινωνία κουρασμένη από υποσχέσεις που δεν έγινε δυνατό να τηρηθούν. Γκρίζο μέτωπο, με στόχο ένα μαύρο καθεστώς, εν ολίγοις. Αυτός είναι ο στόχος τους.

Αν προσθέσουμε τη ΣΤΕγανοποιημένη διαπλοκή, την ολοκληρωτική προπαγάνδα, τα αγριεμένα μπροστά στην απειλή του εισαγγελέα λευκά κολάρα, την επιστράτευση των σημαντικών ζόμπι, τις μαφίες που ξεσαλώνουν στη Δικαιοσύνη και στα ψηλά του κράτους, γεννιέται εύλογα η υποψία ότι το μεταμοντέρνο πραξικόπημα μπαίνει στην τελευταία φάση. Γαία πυρί μιχθήτω με την αξιολόγηση, την ποσοτική χαλάρωση, το δάνειο. Ερείπια επιδιώκουν. Επί των ερειπίων θα ξαναπιάσουν το νήμα, που τους ξέφυγε το 2015. Γιατί ποτέ στόχος τους δεν ήταν τα επί μέρους σκληρά μέτρα. Στόχος τους ήταν -και παραμένει- η εξάλειψη των αντιστάσεων της κοινωνίας, για να χτιστεί στα συντρίμια δικαιωμάτων και ελευθεριών ένα καθεστώς αγνού, αμόλυντου, ολο-κληρωτικού, πινοσετικού καπιταλισμού.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, με όλα του τα τραύματα, την απειρία, τις αντιφάσεις, τις υποχωρήσεις, είναι το τελευταίο οδόφραγμα. Αυτό εξηγεί το καταστροφικό μένος εναντίον του. Θα κάνουν ό, τι μπορούν για να τον βγάλουν οριστικά από τη μέση. Κι αν δεν καταλάβου-με την ανάγκη για αντίσταση όλων, σε όλα τα μέτωπα, σαν μια σφιχτοδεμένη ομάδα, καλή αντάμωση, ξέρετε πού...

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Χρήστος Καλλιμάνης

Ορίστε η απάντησή σας κ. Ντάισελμπλουμ

Δεκάδες χιλιάδες λογαριασμοί στην Ελβετία ερευνώνται, με τους κατόχους τους να θεωρούνται ύποπτοι για φοροδιαφυγή και ξέπλυ-μα χρήματος εκατομμυρίων ευρώ. Από τους 55.000 λογαριασμούς οι 3.800 είναι Ολλανδών πολιτών και οι υπόλοιποι ανήκουν σε «ευυπόληπτους πολίτες» από χώρες όπως η Γερμανία, η Γαλλία, η Βρετανία, η Ιταλία, αλλά και την Αυστραλία. Όσοι αποδειχθούν ένοχοι ανήκουν σίγουρα στους... γνωστούς τιμητές της νομιμότη-τας. Σαν κι εκείνη που πρεσβεύει ο πρόεδρος ενός αόρατου ορ-γάνου που καθορίζει τις τύχες της Ευρωζώνης χωρίς καν να έχει θεσμική υπόσταση. Σαν και τους δικούς μας (για να μην ξεχνιόμα-στε) που ακόμη τους ψάχνουμε σε διάφορες λίστες, cd, usb sticks και όλα τα σχετικά. Φυσικά οι υποψίες είναι απλά υποψίες και το γενικό «τσουβάλισμα» χιλιάδων (ενίοτε και εκατομμυρίων) αν-θρώπων δημιουργεί μόνο αντιπάθειες, δηλητηριάζει τον δημόσιο διάλογο και δεν προσφέρει τίποτα. Φαντάζομαι θα συμφωνεί και ο κύριος Ντάισελμπλουμ με τα «ξενύχτια και τις γυναίκες», ειδικά τώρα που η χώρα του ερευνά ένα από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα στην ιστορία της ΕΕ.

Ας μην γελιόμαστε, όμως, κύριε πρόεδρε το πρόβλημα δεν είναι εθνικό, ούτε γεωγραφικό ούτε, βέβαια, θρησκευτικό/πολιτισμικό (μιας και επικαλείσθε και τον καλβινισμό σας). Είναι ο ασύδοτος καπιταλισμός. Είναι τα παραθυράκια. Είναι οι αόρατες τράπεζες και οι παράδεισοι φοροδιαφυγής στο κέντρο της Ευρώπης (και σε πολλές περιοχές του πλανήτη). Είναι το σύστημα το οποίο εσείς πρεσβεύετε και κουνάτε το δάχτυλο, συχνά πυκνά, φορώντας τον μανδύα της νομιμοφροσύνης, της κανονικότητας, της ανάπτυξης. Όλες αυτές οι λέξεις, βέβαια, πάντα με τον ορισμό που εσείς και οι όμοιοι σας επιλέγετε να τους δώσετε...

Κι έχετε και το θράσος να μιλάτε για «σοσιαλδημοκρατική αλλη-λεγγύη».

ΥΓ: Αναρωτιέμαι άραγε, οι υπουργοί Οικονομικών των χωρών αυτών φέρουν κάποια ευθύνη ως επικεφαλής των οικονομικών υπηρεσιών;